

hvis det besvares bekræftende, at de regler ophæves og man overføres til de almindelige, årlige lovforslag, som alle andre må stå på, ja, så kan vi jo sådan set nærmest slutte spørgsmålet.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg har forstået, at det ikke er første gang, hr. Poul Nødgaard stiller det spørgsmål. Det er faktisk mange gange, det er blevet stillet, også til justitsministeren, og det burde egentlig også stilles til justitsministeren; han er jo den rette at stille det til. Men når det nu ikke kan være anderledes, skal jeg gerne gentage svaret, som hr. Poul Nødgaard udmærket godt kender. Hr. Poul Nødgaard stiller jo ikke det spørgsmål, fordi han er i tvivl.

Svaret er meget enkelt: Det er fuldstændig rigtigt, at grundlovens § 44 siger, at ingen udlænding kan få indfødsret uden ved lov. Det betyder, at Folketinget ikke kan bemyndige forvaltningen til at tildele udlændinge dansk indfødsret efter eget skøn. Men det forhindrer jo ikke Folketinget i at fastsætte bestemmelser om, at udlændinge kan få dansk statsborgerskab, når nogle ganske bestemte, helt faste betingelser er opfyldt.

Den slags regler er der flere af i indfødsretsloven, bl.a. i § 3. Det er nemlig her helt præcist beskrevet, hvad det er for betingelser, der skal til, for at man får dansk indfødsret. Indfødsretten får man altså direkte i henhold til lov, og den ordning er på ingen måde i strid med grundlovens § 44. Jeg er derfor helt uforstående over for det spørgsmål, jeg refererer til, spørgsmål nr. S 480.

Vi vil selvfølgelig rette os efter loven og grundlovens bestemmelser, det er der ingen tvivl om, og jeg tror i øvrigt, hr. Poul Nødgaard godt kender det her svar. Hr. Poul Nødgaard er jo et mangeårigt medlem af Indfødsretsudvalget, og derfor har han også beskæftiget sig med dette emne tidligere.

Poul Nødgaard (DF):

Jeg forstår på svaret, at regeringen ikke har nogen form for planer om ændring af noget som helst vedrørende den bestemmelse om de 18-23-årige.

Så vil jeg bede statsministeren om at bekræfte, at man faktisk kan finde et eksempel på, at en 20-21-årig, der sidder i fængsel, underskriver en erklæring om, at han ønsker dansk statsborgerskab, og at han så kan opnå det danske statsborgerskab ved erklæring, alt imens han

sidder arresteret for en eller anden lovovertrædelse, han har begået.

Vil statsministeren bekræfte, at det faktisk er reglerne, som de er?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Det er jo slet ikke det, spørgsmålet går ud på. Nu må hr. Poul Nødgaard blive enig med sig selv om, hvad det er, han spørger om. Oppe på tavlen står der spørgsmål nr. S 480. Og det, hr. Poul Nødgaard har spurgt mig om, er, om regeringen vil overholde grundlovens § 44, hvori det hedder: »Ingen udlænding kan få indfødsret uden ved lov«, og i overensstemmelse hermed standse praksis med, at statsamterne udsteder indfødsretsbeviser til unge under 23 år.

Det, jeg har beskrevet her, er: Ja, regeringen vil overholde grundloven, det gør den altid, og ja, regeringen har med den indfødsretslovs funktion overholdt grundloven. Svaret er: Ja, regeringen overholder landets love, inklusive grundloven.

Det andet spørgsmål, hr. Poul Nødgaard var inde på, kommer vi jo til i næste runde.

Poul Nødgaard (DF):

Statsministeren mener, at vi går lidt uden for spørgsmålet, men det gør vi i øvrigt tit hernede, så jeg synes ikke, man skal hænge sig i nogle detaljer dér. Men så vil det altså sige, at regeringen vil opretholde de regler, der er, om at give dansk statsborgerskab til folk, der er arresterede og lignende. Og jeg vil godt spørge statsministeren, om ikke det gør indtryk i regeringen – det gør det i hvert fald i befolkningen – at antallet af de unge mellem 18 og 23 år, der søger dansk statsborgerskab via erklæring, på det nærmeste er eksploderet de seneste dage.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg kan forstå, at statsministeren meget gerne vil bruge sin taletid på grundlovsspørgsmålet, og derfor vil jeg gerne give statsministeren lejlighed til at forholde sig mere til det.

Ingen udlændinge kan få indfødsret uden ved lov, står der i § 44, stk. 1. Mener statsministeren, at der er nogen som helst grænse for, hvor mange der så administrativt ville kunne få indfødsret, hvis Folketinget bestemte det ved lov? Altså kunne man forestille sig en lovgivning, som ikke var i strid med grundloven, hvor Folketinget sagde, at alle mellem 18 og skulle vi sige 87 år administrativt kunne tildeles indfødsret, hvis de underskrev en erklæring? Ville det